

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 25C/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718200692
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6718200692.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom sudcom JUDr. Milanom Antalom v právnej veci žalobkyne: C.. U. D., O.. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XX/XX, XXX XX Ž., proti žalovanému: Stredná odborná škola, so sídlom Bystrická 4, 966 81 Žarnovica, IČO: 00 891 827, v konaní zastúpený: JUDr. Renáta Matejová, advokátka so sídlom ul. ČSA 25, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o návrhu na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd **p r i z n á v a** žalovanému voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Zvolen dňa 09.02.2018, postúpenou dňa 25.10.2018 Okresnému súdu Žiar nad Hronom, ako miestne príslušnému súdu, domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa nepravdivých výrokov a hodnotiacich úsudkov o žalobkyňi v takom význame, „že C.. U. D., narodená XX.XX.XXXX zneužíva Zákonník práce a odmietla vykonávať prácu v zmysle Pracovnej zmluvy uzavretej so žalovaným dňa 24.08.2009“ a zároveň si žalobkyňa uplatnila voči žalovanému nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 6.000,- € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % p. a. odo dňa 11.02.2015 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že základom kauzy, z ktorej vychádza táto žaloba, je už ukončený pracovnoprávny vzťah medzi žalobkyňou ako zamestnancom a žalovaným ako zamestnávateľom založený pracovnou zmluvou č. 9/2009 zo dňa 24.08.2009 na funkciu „učiteľ odborných ekonomických predmetov“. Pracovný pomer medzi účastníkmi trval nepretržite od 24.08.2009 do 16.03.2015. Počas existencie pracovného pomeru porušil žalovaný zamestnávateľ viac povinností vyplývajúcich mu z ustanovenia Zákonníka práce, Občianskeho zákonníka a iných zákonov, v dôsledku čoho spôsobil žalobkyňi závažnú osobnú nemajetkovú ujmu, na ktorej primerané zadosťučinenie sa žalobkyňa domáha. Žalovaný v pozícii zamestnávateľa skončil so žalobkyňou pracovný pomer ku dňu 31.07.2012 neplatne, kedy jej v písomnom oznámení tvrdil, že pracovný pomer skončil uplynutím doby určitej ku dňu 31.07.2012. Hoci žalobkyňa žalovaného žiadala, aby ju ďalej zamestnával, on ju vyzval na odovzdanie kľúčov od budovy (školy) a odovzdanie peňazí od žiakov u nej uložených. Na jej žiadosť o ďalšie zamestnávanie jej osoby žalovaný vôbec nereagoval. Toto správanie žalovaného voči osobe žalobkyne, pociťovala ako prejavy priamej diskriminácie (zákaz vstupu do budovy, odmietanie pokračovania v práci). O návrhu žalobkyne Okresný súd v Žiari nad Hronom rozhodol, že pracovný pomer medzi žalobkyňou a žalovaným ku dňu 31.07.2012 neskončil, čo pred súdom písomne uznal aj žalovaný. Po doručení rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 4Cpr/3/2012 žalovaný podal odvolanie a začal tvrdiť, že pracovný pomer skončil dňa 31.07.2012 dohodou a prvostupňové

rozhodnutie súdu považuje za nezákonné. Krajský súd v Banskej Bystrici vrátil vec okresnému súdu na nové rozhodnutie a tak Okresný súd v Žiari nad Hronom dňa 10.02.2014 znovu rozhodol, že „pracovný pomer dňa 31.07.2012 neskončil a ku dňu 19.10.2012 trvá“. Žalovaný ďalej tvrdil, že pracovný pomer so žalobkyňou skončil dohodou ku dňu 31.07.2012. Odvolací Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoPr/4/2014 dňa 21.01.2015 rozsudok prvostupňového súdu potvrdil. Právoplatnosť rozhodnutie nadobudlo dňa 10.02.2015. Žalobkyňa ešte počas konania súdu (sp. zn. 4Cpr/3/2012) dňa 15.08.2013 písomne dotazovala žalovaného, či by mohla nastúpiť do práce podľa pôvodnej pracovnej zmluvy č. 9/2009 zo dňa 24.08.2009. Žalovaný žalobkyňu pokračovanie v práci neumožnil. Pracovný pomer žalobkyne u žalovaného trval až do dňa 16.03.2015, kedy žalobkyňa platne skončila trvajúci pracovný pomer u žalovaného vlastným úkonom - okamžitým zrušením pracovného pomeru, čo potvrdil aj právoplatný druhý rozsudok Okresného súdu v Žiari nad Hronom, sp. zn. 4Cpr/3/2015, právoplatný dňa 17.10.2015. Napriek existencii pracovného pomeru žalobkyne na dobu neurčitú u žalovaného, tento špekulatívnym spôsobom dňa 14.08.2012 dôvodil tým, že „pracovný pomer je uzatvorený na dobu určitú od 24.08.2009 do 31.07.2012 a týmto dňom končí“. Na výslovnú požiadavku žalobkyne uvedenú vo svojom liste dňa 31.07.2012, že žalobkyňa žiada a trvá na tom, aby ju žalovaný naďalej zamestnával, žalovaný vôbec nereagoval. V tom istom období pre nasledujúci školský rok žalovaný prijal učiť iných učiteľov na rovnakú funkciu. Toto sa žalobkyňa dozvedela až neskôr od svojich bývalých žiakov, ktorí sa jej pri stretnutí pýtali, prečo ona odišla zo školy, keď na jej miesto prijala škola iné učiteľky. Žalobkyňa je toho názoru, že sa preukázala diskriminácia zamestnanca vekom, čo je podľa ustanovení § 13 Zákonníka práce neprípustné. Súbežne takéto konanie zamestnávateľa nesie znaky porušenia zásady rovnakého zaobchádzania so zamestnancom a teda diskriminácie podľa § 11 ods. 2 zák. č. 365/2004 Z. z. antidiskriminačného zákona. Dňa 01.04.2016 na základe žiadosti žalobkyne Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny žalobkyňu zaradil do evidencie uchádzačov o zamestnanie a následne si žalobkyňa uplatnila nárok na dávku v nezamestnanosti v Sociálnej poisťovni, pobočka Žiar nad Hronom. Sociálna poisťovňa neposkytla žalobkyňu dávky v nezamestnanosti, pretože predchádzajúci zamestnávateľ (žalovaný) neuznal oprávnený nárok žalobkyne na náhradu mzdy za predchádzajúce obdobie existencie pracovného pomeru so žalobkyňou aj napriek právoplatným rozsudkom súdov. Z týchto dôvodov Sociálna poisťovňa konanie prerušila do zistenia skutkového stavu, teda zistenia vymeriavacieho základu pre určenie výšky dávky v nezamestnanosti. V konečnom dôsledku teda žalobkyňa znovu zostala bez akéhokoľvek príjmu. Po platnom ukončení pracovného pomeru žalobkyne (dňa 16.03.2015, čo bolo potvrdené aj pred Okresným súdom v Žiari nad Hronom sp. zn. 4Cpr/3/2015), žalobkyňa žiadala zamestnávateľa o vydanie Potvrdenia o zamestnaní - zápočtový list, ako aj Pracovný posudok s aktuálnym dátumom. Žalovaný však žalobkyňu tieto dokumenty nevydal. Následne žalovaný vydal omeškaný druhý Pracovný posudok dňa 09.04.2015, ktorý bol však odlišný od prvého posudku zo dňa 13.08.2012 s obsahom znenia, ktoré významom znelo ako negatívnejšie posúdenie zamestnanca v porovnaní so znením pôvodného posudku. Keďže v období medzi prvým a druhým posudkom žalobkyňa u žalovaného vôbec nepracovala, ani len do budovy zamestnávateľa nevstročila, druhý posudok logicky nemohol v žiadnom prípade znieť negatívnejšie ako posudok prvý, keďže neexistovala žiadna skutočnosť vo výkone funkcie učiteľa, ktorá by nastala po dni vydania prvého posudku. Vydanie rozdielného posudku v negatívnom znení žalobkyňa oprávnene vyhodnotila ako pomstu žalovaného zamestnávateľa zamestnancovi, čo je však v priamom rozpore s ustanovením § 13 ods. 1 - 3 ZP. Až pod tlakom žaloby podanej na Okresný súd v Žiari nad Hronom č. k. 5Cpr/2/2015 žalovaný vydal oprávnený tretí Pracovný posudok dňa 31.03.2016, ktorým opravil posudok zo dňa 09.04.2015. V predmetnej veci žalobkyňa vychádza z ustanovení § 11 a §13 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením čl. 19 ods. 1, čl. 26, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Žalobkyňa považuje za primeranú výšku kompenzáciu za spôsobenú ujmu 10,- € denne (odo dňa 01.08.2012). Keďže jej finančná situácia jej neumožňuje znášať náklady súdneho konania v takej výške, žalobkyňa sa rozhodla v žalobnom návrhu uviesť nižšiu sumu tak ako je uvedené v navrhnutom petite, t.j. 6.000,- € s príslušenstvom.

3. Žalovaný svojím podaním zo dňa 26.09.2018 ako prvým procesným úkonom, ktorý mu patril, namietal miestnu príslušnosť Okresného súdu Zvolen podľa § 41 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) z dôvodu, že všeobecným súdom žalovaného je súd, v obvode ktorého má žalovaný sídlo, čo je v tomto prípade Okresný súd Žiar nad Hronom. Na základe uvedeného Okresný súd Zvolen postúpil vec Okresnému súdu Žiar nad Hronom ako miestne príslušnému súdu, ktorý žalobný návrh na začatie konania prijal dňa 12.11.2018.

4. Uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 29.01.2019 bola žalobkyňa vyzvaná, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadrila k vyjadreniu žalovaného, doručeného súdu dňa 16.10.2018 a uviedla ďalšie skutočnosti, označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd na žiadosť žalobkyne jej lehotu na vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného predĺžil do 29.03.2019. Žalobkyňa opätovne požiadala o predĺženie lehoty na vyjadrenie listom doručeným súdu dňa 31.03.2019 z dôvodu, že nemá ustanoveného právneho zástupcu a jej žiadosť o poskytnutie právnej pomoci v Centre právnej pomoci je v procese riešenia, čo preukázala rozhodnutím o prerušení správneho konania zo dňa 21.02.2019. Následne súd žalobkyňu listom zo dňa 02.04.2019 oznámil, že lehotu na vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného jej predlžuje do 03.05.2019. Žalobkyňa opätovne súdu listom zo dňa 04.05.2019 oznámila, že do dnes nemá ustanoveného zriadeného právneho zástupcu v Centre právnej pomoci do tohto konania, čo preukázala rozhodnutím o prerušení správneho konania zo dňa 10.04.2019.

5. Súd vo veci vytýčil pojednávanie na deň 02.10.2019, ktoré bolo na návrh právnej zástupkyne žalovaného odročené bez meritórneho prejednania veci. Žiadosť o odročenie pojednávania žiadala aj žalobkyňa z dôvodu, že ku dnešnému dňu nemá ustanoveného advokáta z Centra právnej pomoci, nakoľko rozhodnutím Centra zo dňa 06.06.2019, sp. zn. KaZH/9869/2019 jej bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci a pridelený advokát, ktorý po oboznámení sa so žalovaným prípadom prestal so žalobkyňou komunikovať a neuzavrel Zmluvu o právnej pomoci v lehote určenej Centrom. Z uvedeného dôvodu požiadala Centrum o určenie náhradného advokáta. Žalobkyňa sa na nový termín pojednávania určený na deň 20.11.2019 nedostavila, svoju neúčast' ospravedlnila a požiadala opätovne odročiť pojednávanie z dôvodov, že Centrum právnej pomoci jej rozhodnutím zo dňa 06.06.2019, sp. zn. KaZH/9869/2019 priznal nárok na poskytnutie právnej pomoci a prideliť advokáta, ktorý nebol pre jej prípad vhodný, bol špecializovaný do oblasti „deti nepĺnoleté, starostlivosť, výživné“. Z uvedeného dôvodu požiadala o zmenu osoby advokáta, ktorý jej do termínu tohto pojednávania nebol určený. Žalobkyňa sa na toto pojednávanie nedostavila, súd ho odročil bez meritórneho prejednania veci s tým, že vykoná dotaz na Centrum právnej pomoci Žiar nad Hronom v akom štádiu rozhodnutia je žiadosť žalobkyne o pridelenie iného advokáta pre toto konanie, pričom pojednávanie odročil na deň 05.02.2020. Dňa 26.11.2019 Centrum právnej pomoci Žiar nad Hronom doručilo súdu rozhodnutie zo dňa 06.06.2019 o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci, ako aj rozhodnutie zo dňa 10.10.2019, ktorým zmenil pôvodné rozhodnutie č. sp. KaZH/9869/2019, ktorým určil nového advokáta na poskytovanie právnej pomoci a zastupovanie oprávnenej osoby v tejto právnej veci. Na základe uvedeného bol nový právny zástupca predvolaný na termín pojednávania 05.02.2020 v tejto veci. Následne právny zástupca žalobkyne súdu oznámil podaním doručeným dňa 06.12.2019, že po doručení rozhodnutia Centra právnej pomoci na zastupovanie žalobkyne v tomto konaní dňa 03.11.2019 hneď obratom dňa 04.11.2019 oznámila Centru právnej pomoci prekážku, pre ktorú nemožno oprávnenu osobu v tomto konaní zastupovať (možný konflikt záujmov) - dňa 03.12.2019 jej bolo doručené zmenené Rozhodnutie Centra právnej pomoci, ktorým bol žalobkyňu určený iný advokát na zastupovanie - Mgr. Ivan Bugri. Okrem iného právna zástupkyňa uviedla, že aj oprávnená osoba podaním zo dňa 17.11.2019 požiadala Centrum právnej pomoci o zmenu osoby určeného advokáta z dôvodu konfliktu záujmov (viď odôvodnenie zmeneného rozhodnutia CPP). K oznámeniu pripojila rozhodnutie Centra právnej pomoci zo dňa 10.10.2019, ktorým sa menil pôvodne určený advokát JUDr. Lucia Sklenárová tak, že na poskytovanie právnej pomoci a zastupovanie žalobkyne v tejto právnej veci bol určený nový advokát JUDr. Lenka Balážiová a rozhodnutie zo dňa 28.11.2019, ktorým sa menil advokát JUDr. Lenka Balážiová tak, že bol určený nový advokát Mgr. Ivan Bugri, so sídlom Námestie SNP 23, Zvolen.

6. Právny zástupca žalobkyne naposledy určený rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 28.11.2019 podaním doručeným súdu dňa 31.01.2020 oznámil, že dňa 15.01.2020 mu bolo doručené rozhodnutie Centra právnej pomoci zo dňa 09.01.2020, č. sp. KaZH/2874/2020, ČRZ: 2873/2020, ktorým Centrum rozhodlo, že žalobkyňu ako oprávnenej osobe odníma poskytovanie právnej pomoci, a to z dôvodov uvedených v rozhodnutí. O tejto skutočnosti ihneď informoval aj žalobkyňu. Predmetné rozhodnutie Centra právnej pomoci doložil do spisu. Vzhľadom k tejto skutočnosti, keďže nie je právnym zástupcom žalobkyne oznámil súdu, že na pojednávaní vytýčenom na deň 05.02.2020 sa nezúčastní a svoju neúčast' na ňom z uvedených dôvodov ospravedlňuje.

7. Z rozhodnutia Centra právnej pomoci zo dňa 09.01.2020 vyplýva, že žalobkyňu sa odníma poskytovanie právnej pomoci v tomto konaní z dôvodu, že Centrum malo preukázané, že v priebehu poskytovania právnej pomoci sa zistilo, že oprávnená osoba sa nenachádza v materiálnej núdzi, nakoľko zo spoločne posudzovanou osobou disponujú finančnými prostriedkami (vo výške viac ako trojnásobku

priemernej hrubej ročnej mzdy v slovenskom hospodárstve - sumu vo výške 49.750,40 €), ktorými si môžu zabezpečiť využívanie právnych služieb komerčného charakteru. Ďalšie poskytovanie právnej pomoci podľa ustanovenia § 6 b) ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. vzhľadom na vyššie uvedené Centrum nepovažuje za primerané okolnostiam žiadnej právnej pomoci. Zároveň oprávnená osoba nevyhovela výzve podľa ustanovenia § 13 ods. 3 zákona č. 327/2005 Z. z. riadne a včas, resp. vôbec.

8. Žalobkyňa e - mailovým podaním zo dňa 01.02.2020 ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní určenom na deň 05.02.2020 a požiadala o odročenie pojednávania, resp. o prerušenie konania. Poukázala na rozhodnutie Centra právnej pomoci č. KaZH/9869/2019, ktoré jej určilo advokáta: Mgr. Ivan Bugri, so sídlom Námestie SNP 23, Zvolen, ktorý jej po viacnásobných pokusoch o kontakt oznámil, že zastupovanie jej osoby v tejto veci nemôže prijať z osobných/zdravotných dôvodov a zároveň jej oznámil, že Centrum právnej pomoci jej zrušilo právnu pomoc. Keďže prekážka pojednávania nebola odstránená, táto trvá, podľa jej názoru pojednávanie sa dňa 05.02.2020 nemôže uskutočniť. Zároveň žalobkyňa k návrhu na prerušenie konania uviedla, že vzhľadom na dĺžku konania o žiadosti žalobkyne o poskytnutie právnej pomoci vedené Centrom právnej pomoci, Kancelária Žiar nad Hronom pod sp. zn. KaZH/9869/2019, ako aj vzhľadom na to, že v tomto správnom konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu (otázka právneho zastúpenia žalobkyne v konaní pred súdom a jej účinnej odbornej obrany), súd môže rozhodnúť o prerušení tohto konania v zmysle § 164 CSP do právoplatného rozhodnutia Centra právnej pomoci.

9. Súd žalobkyne obratom e - mailom dňa 04.02.2020 oznámil, že jej žiadosti o odročenie pojednávania sa nevyhovuje a pojednávanie sa uskutoční v pôvodne určenom termíne a čase, t.j. dňa 05.02.2020 o 09.15 hod. v pojednávacej miestnosti č. 27/II. poschodie.

10. Žalobkyňa sa na pojednávanie nariadené na deň 05.02.2020 nedostavila, hoci bola riadne a včas predvolaná a poučená o následku nedostavenia sa, vrátane vydania rozsudku pre zmeškanie. Žalobkyňa svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnila, hoci jej bolo riadne oznámené, že žiadosti o odročenie pojednávania súd nevyhovuje a pojednávanie sa uskutoční. Na pojednávanie sa dostavila právna zástupkyňa žalovaného, ktorá navrhla, aby súd vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie.

11. Súd pred rozhodnutím v predmetnej veci vyhlásením rozhodnutia zistil, že žalobkyňa nedoručila do súdneho spisu ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní po oznámení súdu, že jej žiadosti o odročenie pojednávania súd nevyhovuje a pojednávanie sa uskutoční v pôvodne určenom termíne. Súd návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietol.

12. Podľa § 278 CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 a) na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak
a) sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o následku nedostavenia sa vrátane vydania rozsudku pre zmeškania
a
b) žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

13. Podľa § 279 CSP, odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalobcu obsahuje stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

14. Podľa § 281 ods. 1 CSP, ak žalobca z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalobcu tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

15. Podľa § 281 ods. 2 CSP, návrh podľa odseku 1 môže žalobca podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalobcu v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

16. Posúdením podania žalobcu označeného ako „oznámenie súdu o trvajúcej prekážke“ doručeného súdu dňa 01.02.2020, v ktorom žalobkyňa okrem iného aj ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní, súd dospel k záveru, že žalobkyňa neospravedlnila svoju neprítomnosť na pojednávaní dňa 05.02.2020 žiadnymi podstatnými okolnosťami, ktoré by mohol súd vyhodnotiť ako dostačujúce. Súd preto dospel k záveru, že sú splnené všetky zákonné predpoklady na rozhodnutie vo veci formou rozsudku pre zmeškanie žalobkyne na pojednávaní podľa § 278 CSP a vyhlásil tento rozsudok pre zmeškanie žalobkyne.

17. V predmetnej veci sa žalobkyňa proti žalovanému domáhala ochrany osobnosti s poukazom na ustanovenie § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy (§ 11 Občianskeho zákonníka). Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov, a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie (§ 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo (§ 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

18. Každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena (článok 19 Ústavy Slovenskej republiky).

Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informovať bez ohľadu na hranice štátu (článok 26 ods. 2 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené (článok 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky).

19. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

20. Posúdenie opodstatnenosti prerušenia konania je ponechané na úvahu konajúceho súdu, ktorý zváži, či otázka riešená v inom konaní môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Súd nevzhladol dôvod pre prerušenie daného konania, a to aj s prihliadnutím na samotnú dĺžku konania v zmysle zásady procesnej ekonómie, ako aj na samotné rozhodnutie Centra právnej pomoci zo dňa 09.01.2020, ktorým centrum rozhodlo, že žalobkyni ako oprávnenej osobe odníma postavenie právnej pomoci z dôvodov v ňom uvedených (č. l. 259).

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd priznal strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko žalobu zamietol.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie tohto rozhodnutia (§ 356 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh - § 365 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak žalobca z ospravedliteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalobcu tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové

pojednávane návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie môže žalobca podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalobcu v rozsudku pre zmeškanie súd poučí (§ 281 ods. 2 CSP).